

Panssariprikaatissa tapahtuu

Panssariprikaatin johdon katsaus

Hyvät Panssari-lehden lukijat,

Panssariprikaatin heinäkuun saapumiserän koulutus on hyvässä vauhdissa ja kohtaamieni alokkaiden ilme on ollut positiivinen. Panostamme prikaatissa asevelvollisten koulutuksen laatuun sekä tasapuoliseen ja kannustavaan kohteluun, mikä tuottaa selvästikin hyvää tulosta. Perinteisesti Maavoimien keskiarvon alle jäävät palvelusten keskeytykset ovat meillä jopa edelleen laskussa. Prikaatin komentajana koen, että jokainen palveluksen keskeytyminen on tappio niin meille sodanajanjoukkoja tuottavalle joukko-osastolle kuin yksilölle itselleenkin. Uskon vakaasti, että suoritettu asepalvelus tukee nuorta miestä ja naista hänen suunnatessaan aikanaan takaisin opiskelu- tai työelämään.

Panssariprikaatin syksyä tulee värittämään kasvava koulutusvolyyymi. Osana puolustusvalmiuden kehittämistä myös Panssariprikaatin vastuulla olevien joukkojen kertausharjoittaminen sekä vapaaehtoiset harjoitukset lisääntyvät merkittävästi. Suomen NATO-jäsenyysprosessin osana kesän ja syksyn aikana osallistuu runsaasti kansainvälisiä kumppaneita Puolustusvoimien koulutuskalenterin mukaisiin kansallisiin harjoituksiin. Meidän mekanisoi-tuun harjoitukseemme loppusyksystä on niin ikään tulossa kumppanimaiden joukkoja. Kansainvälisen osallistumisen johdosta harjoitus on nimetty HAMMER 22:ksi perinteisen LEKA-nimen sijaan. Syksyn mittava harjoitustoiminta tulee merkittävästi työllistämään prikaatin henkilöstöä sekä reservin kouluttajia. Harjoitustoiminnan aktiivisuus tulee jatkumaan myös tulevina vuosina.

Venäjän laiton hyökkäyssota jatkuu Ukrainassa ja me kaikki seuraamme tilanteen kehittymistä tarkasti. Operatiivisia, taktisia ja taisteluteknisiä havaintoja kootaan läpi Puolustusvoimien, jotta oma suorituskykymme vastaisi parhaalla mahdollisella tavalla potentiaaliseen uhkaan. Alustavien havaintojen mukaan Panssariprikaati, sen kalusto sekä tuottamiemme sodanajan joukkojen osaaminen ovat ajantasaisia ja vastaavat haasteeseen. Kehitystyötä on kuitenkin jatkuvasti tehtävä ja lähivuosien työllä tulemme pohjustamaan seuraavan vuosikymmenen panssaroidut joukot.

Nyt kun allekirjoittaneella on ensimmäinen vuosi komentajuutta takana, niin täytyy todeta, että mukavaa on ollut. Parolan huoltopataljoonan sotureitten marssiessa taistelutarustuksessa ikkunani alta taisteluharjoitukseen toivotan kaikille Panssari-lehden lukijoille hyvää loppukesää.

Panssariprikaatin komentaja
Eversti Rainer Kuosmanen

Tervehdys Panssari-lehden lukijoille!

Näin uuden tehtäväni alussa haluan lyhyesti esittäytyä Panssari-lehden lukijoille. Aloitin Panssariprikaatin esikuntapäällikkönä 1.4. tänä vuonna. Edellisen tehtävän takia aloitin käytännössä Parolannummella 16.5. Kiitän tämänkin kirjoituksen välityksellä edeltäjäni, everstiluutnantti Janne Hakaniemeä, erinomaisesta työstä Panssariprikaatissa sekä toivotan menestystä uusiin haasteisiin. Tulin itse prikaatiin SKJL:n (Suomalainen kriisinhallintajoukko Libanoniassa/UNIFIL) komentajan tehtävästä, jossa palvelin viime elokuusta tämän vuoden huhtikuuhun.

Olen nyt kolmannessa tehtävässäni Panssariprikaatissa. Ensimmäinen kerta oli heti yleisesikuntaupseerikurssin jälkeen vuosina 2000 - 2002. Tällöinkin palvelupaikka oli prikaatin esikunta, sen suunnitteluosasto. Muutama tuttu on vieläkin esikunnassa tuolta ajalta. Esikuntapäällikkönä toimi Panssarilehden nykyinen päätoimittaja. Seuraava tehtäväni Panssariprikaatissa vuosina 2019-2021 sijoittui Lahteen, toimin Hämeen aluetoimiston päällikkönä. Panssariprikaatin toiminta-alueen hahmottamiseksi on syytä muistaa, että kolme aluetoimistoa (Tampere, Jyväskylä ja Lahti) ovat osa joukkoamme. Toimimme kaikkiaan kuudella paikkakunnalla.

Vielä muutama sana muusta taustastani. Olen syntynyt ja kirjoittanut ylioppilaaksi Oulussa. Varusmiespalveluksen suoritin Jääkäriprikaatissa Sissikompaniassa. Ennen Kadettikoulua olin hetken jalkaväkikouluttajana kesä-värikinä silloisessa Oulun Ilmatorjuntapatteristossa. Kadettikoulusta valmistuin vuonna 1991 jalkaväkijoukon kranaatinheitinopintosuunnalta. Ensimmäiset virkavuodet palvelin Uudenmaan Jääkäripataljoonassa sekä Kaartin Jääkäriyhtymässä. Urallani on myös reilun kahden vuoden palvelus Helsingin sotilasläänin esikunnassa, sen liikekannallepanosektorilla. Pisimmän osan myöhemmästä urastani palvelin Pääesikunnassa, erityisesti turvallisuusalalla. Santahaminan palasin Kaartin pataljoonan komentajaksi vuosina 2012-2014. Tämän jälkeen palasin vielä kerran Kaartin kortteliin, nyt turvallisuussektorin johtajaksi Pääesikunnan

operatiiviselle osastolle (I. puolustusvoimien turvallisuuspäällikkö). Asun perheineni Tuusulassa, kohtuullisen päivittäisen ajomatkan päässä.

Nykyisessä tehtävässäni maavoimien iskuvoimaisimman joukko-osaston esikuntapäällikkönä palvelen oikein mielelläni. Tunnen prikaatia jo nyt monelta osin, mutta pääsen tutustumaan myös uusiin rautaisiin maanpuolustajiin sekä maanpuolustuksen tukijoihin.

Perinteet, yhteistyö ja iskuvoima ovat asioita, joita haluan osaltanikin edistää. Erinomaista vuoden jatkoa kaikille!

Panssariprikaatin esikuntapäällikkö
Everstiluutnantti Hannu Koivisto

Parolan tankit pitkästä aikaa Rovajärvellä

Puolustusvoimien suuressa rakennemuutoksessa 2000-luvun alussa loppui tankkien säännöllinen vierailu Rovajärven ampumakentällä. Kustannussyiden lisäksi osatekijänä oli, että tuolloin meille uudella Leopard -kalustolla voitiin lähempänä sijaitsevalla Niinisalon Pohjankankaan ampumakentällä antaa ampumakoulutus käyttäen täyskaliiperisia harjoitusammuksia. Näiden laukausten Pohjankankaalle mahtuvalla varoetäisyydellä on kuitenkin hintansa - ne on teknisesti valmistettu kaatumaan ilmassa ja putoamaan maahan runsaan kahden kilometrin lennon jälkeen.

Panssarikoulu toimeenpani 13.-23.6. Rovajärvellä ampuharjoituksen, jossa Panssariprikaatin, Panssarikoulun, Jääkäriprikaatin sekä Karjalan- ja Kainuun prikaatin henkilökuntaa koulutettiin panssarivaunuammunnoissa. Kaikki koulutettava henkilöstö pääsi ensimmäistä kertaa ural-

laan ampumaan täyskaliiperisia alikaliiperiammuksia mallia DM33 sekä näin tehdessään ampumaan liikkuvaa maalia 1,5-2,5 km etäisyyksille ja paikallaan olevia maaleja jopa 3,8km etäisyydelle ja lisäksi toimimaan vaunun useilla eri varajärjestelmillä. Lisäksi ensimmäistä kertaa järjestettiin ilma-ammunnat lennokkimaaliin nykyisillä taisteluvaunujen ilmatorjuntakonekivääreillä (MG3 ja FN-MAG).